

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 9/2015
23.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Ш., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.П.П., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1263/14 од 08.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.Ш., адв. И.П.П., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1263/14 од 08.09.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору К бр. 301/14 од 27.05.2014. године Основни суд у Сомбору, огласио се стварно ненадлежним за поступање у предмету против окривљених М.Ј., Ж.К. и Р.Ш., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ као саизвршиоци, а у односу на окривљеног Р.Ш. у вези са чланом 35. КЗ помагањем и одлучио да се након правноснажности решења списи предмета К бр. 900/13 доставе Вишем суду у Сомбору као стварно и месно надлежном суду за даље поступање.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1263/14 од 08.09.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Р.Ш., изјављена против решења Основног суда у Сомбору Кв бр. 301/14 од 27.05.2014. године.

Против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1263/14 од 08.09.2014. године, бранилац окривљеног Р.Ш., адв. И.П.П., поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. Законика о кривичном поступку, с`предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и наложи Вишем суду у Сомбору да се пре отварања припремног рочишта и спровођења било које радње у том кривичном поступку, о оптужници првенствено изјасни стварно надлежни Виши јавни тужилац у Сомбору, јер је по Закону о уређењу судова и Закону о јавном тужилаштву он једини легитимисан за поступање пред вишим судом у Сомбору.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Р.Ш., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Ш., адв. И.П.П., је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Р.Ш., адв. И.П.П., истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, уз образложење да је суд повредио одредбу кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца на тај начин што је Виши суд у Сомбору заказивање припремног рочишта по оптужници Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт бр. 997/13 од 21.06.2013. године, која је ступила на правну снагу, поступао по оптужници - оптужном акту нижег суда, а што је све последица погрешне одлуке Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1263/14 од 08.09.2014. године.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим а из следећих разлога:

У конкретном случају, за гоњење за кривично дело из члана 234. став 3. КЗ, овлашћени тужилац је јавни тужилац а према одредби члана 14. Закона о јавном тужилаштву стварна надлежност јавног тужилаштва одређује се у складу са одредбама закона које важе за утврђивање стварне надлежности суда, осим када законом није друкчије одређено.

Чланом 7. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 101/13 од 20.11.2013. године) прописано је да је виши суд надлежан да суди у првом степену, између осталих и за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члан 234. став 3. КЗ.

Како се стварна надлежност суда према Закону о уређењу судова одређује на основу висине запређене казне за одређена кривична дела и према чињеничној основи датој у оптужном акту - оптужници, а не према тужиоцу који је поднео оптужбу, то је правилно Апелациони суд у Новом Саду решењем Кж2 1263/14 од 08.09.2014. године као неосновану, одбио жалбу окривљеног изјављену против решења Основног суда у Сомбору К 301/14 од 27.05.2014. године, а потом је Виши суд у Сомбору правилно поступио када је на припремно рочиште поред окривљених и њихових бранилаца позвао и Вишег јавног тужиоца у Сомбору а све имајући у виду како одредбу члана 14. Закона о јавним тужилаштвима које упућују на одредбе о одређивању стварне надлежности судова тако и чињеницу да је у конкретном случају овлашћени тужилац, Виши јавни тужилац.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним решењем није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Ш., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**